

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 414/2016-46

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. júna 2016 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka (sudca spravodajca), sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Petra Brňáka prerokoval návrh [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Dominikom Burdom, advokátska kancelária, Ferdiša Kostku 1, Bratislava, na preskúmanie rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce Veľké Kozmálovce č. 116/16 z 12. apríla 2016 a takto

r o z h o d o l :

1. Rozhodnutie Obecného zastupiteľstva obce Veľké Kozmálovce č. 116/16 z 12. apríla 2016 **z r u š u j e .**

2. Obecné zastupiteľstvo obce Veľké Kozmálovce **je p o v i n n é** uhradiť [REDACTED] trovy konania v sume 303,16 € (slovom tristotri eur a šesťnásť centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. Dominika Burdu, advokátska kancelária, Ferdiša Kostku 1, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 26. apríla 2016 doručený návrh [REDAKOVANÉ] (ďalej len „navrhovateľka“) na preskúmanie uznesenia Obecného zastupiteľstva obce Veľké Kozmálovce (ďalej len „obecné zastupiteľstvo“ alebo „odporca“) č. 10 zo 6. apríla 2016. Následne 19. mája 2016 (na poštovú prepravu odovzdané 16. mája 2016) doručila navrhovateľka ústavnému súdu doplnený návrh na preskúmanie rozhodnutia obecného zastupiteľstva č. 116/16 z 12. apríla 2016 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) s viacerými prílohami. Napadnuté rozhodnutie obecného zastupiteľstva bolo navrhovateľke doručené 2. mája 2016.

2. Z návrhu vyplýva, že navrhovateľka bola v období od roku 2010 do roku 2014 starostkou obce Veľké Kozmálovce. Navrhovateľke ako verejnému funkcionárovi – bývalej starostke obce Veľké Kozmálovce, bola napadnutým rozhodnutím obecného zastupiteľstva uložená pokuta podľa čl. 9 ods. 10 písm. c) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon“) vo výške 5 161,77 € z dôvodu porušenia čl. 8 ústavného zákona.

2.1 Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva obsahuje citáciu čl. 8 ods. 5, čl. 9 ods. 4, 6, 9 a 10 písm. c) ústavného zákona a ďalej sa v ňom uvádzajú dôvody a argumenty na uloženie pokuty „... na základe Správy komisie pre ochranu verejného záujmu zo dňa 05. 04. 2016, z ktorej vyplynulo, že Navrhovateľka (bývalá starostka obce [REDAKOVANÉ], pozn.), v postavení verejného funkcionára síce odovzdala v súlade s čl. 8 ods. 5 Zákona o ochrane verejného záujmu dňa 16. 12. 2015 písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, t. j. v zákonom stanovenej lehote, no vzhľadom na nesprávne zvolené tlačivo toto neobsahuje informáciu vyžadovanú čl. 8 ods. 5 písm. a) Zákona o ochrane verejného záujmu, a to informáciu, u ktorých osôb bola

Navrhovateľka ([REDACTED], pozn.) zamestnaná v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu v rozhodnom období. Oznámenie zo dňa 16. 12. 2015

Navrhovateľka ([REDACTED], pozn.) doplnila tlačivom ročného zúčtovania preddavkov na daň za zdaňovacie obdobie 2015, v ktorom bola opomenutá informácia uvedená, avšak predmetné tlačivo ročného zúčtovania preddavkov na daň za zdaňovacie obdobie 2015 bolo doručené obci Veľké Kozmálovce až dňa 30. 03. 2016, teda po zákonom stanovenej lehote. Vyššie uvedeným konaním si Navrhovateľka ([REDACTED], pozn.) nespĺnila svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu jej z čl. 8 ods. 5 písm. a) Zákona o ochrane verejného záujmu. Komisia pre ochranu verejného záujmu Obecnému zastupiteľstvu Obce Veľké Kozmálovce navrhla, aby obecné zastupiteľstvo udelilo pokutu Navrhovateľke (t. j. bývalej starostke obce, pani [REDACTED], pozn.), v zmysle čl. 9 ods. 10 písm. c) Zákona o ochrane verejného záujmu.“

3. Navrhovateľka v úvode svojho návrhu uviedla, že nie je verejným funkcionárom v zmysle ustanovenia čl. 8 ods. 1 ústavného zákona, a preto nemala povinnosť ustanovenú čl. 8 ods. 5, pretože v období dvoch rokov pred skončením výkonu verejnej funkcie nerozhodla o poskytnutí štátnej pomoci alebo o poskytnutí alebo povolení inej podpory, výhod alebo odpustenia povinností vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov alebo z individuálnych právnych aktov fyzickým osobám alebo právnickým osobám. Túto skutočnosť podľa tvrdení navrhovateľky obecné zastupiteľstvo vôbec neskúmalo a považovalo ju z neznámych dôvodov za nepochybnú. Vysporiadanie sa s touto otázkou neobsahuje ani napadnuté rozhodnutie.

3.1 Navrhovateľka vo svojom návrhu ďalej uvádza, že v konaní nebolo preukázané, že si nespĺnila akúkoľvek zákonnú povinnosť, pričom poukazuje aj na to, že vo veci bolo vykonané nedostatočné dokazovanie a odôvodnenie rozhodnutia neobsahuje žiadne skutočnosti preukazujúce akékoľvek porušenie zákona z jej strany. Podľa názoru navrhovateľky rozhodnutie vyplýva z nesprávneho právneho posúdenia veci, nie je dostatočne odôvodnené a ako také je arbitrárne, nepreskúmateľné a nezákonné.

3.2 V ďalšej časti návrhu navrhovateľka popisuje priebeh konania, ktoré vyústilo do prijatia napadnutého rozhodnutia. Obecné zastupiteľstvo obce Veľké Kozmálovce začalo konanie z iniciatívy Komisie pre ochranu verejného záujmu (ďalej len „komisia“) na základe správy z 5. apríla 2016. Komisia má troch členov, a to predsedu [REDACTED] a členov [REDACTED] a [REDACTED]. Zasadnutie komisie sa uskutočnilo 4. marca 2016 a 5. marca 2016. Na zasadnutí konanom 4. marca 2016 sa zúčastnili [REDACTED] a [REDACTED], [REDACTED] svoju neprítomnosť ospravedlnil. Navrhovateľka nesúhlasila s názorom predsedu komisie, že porušila čl. 8 ods. 5 ústavného zákona, a na znak nesúhlasu nepodpísala zápisnicu zo zasadnutia komisie. Na zasadnutí komisie konanom 5. marca 2016 boli prítomní [REDACTED] a [REDACTED], ktorý nesúhlasil s názorom predsedu komisie o porušení čl. 8 ods. 5 ústavného zákona bývalou starostkou a svoj nesúhlas vyjadril tým, že zápisnicu zo zasadnutia komisie nepodpísal. Napriek uvedeným skutočnostiam predseda komisie vyhotovil správu komisie, ktorú predložil obecnému zastupiteľstvu na prerokovanie. Navrhovateľka je toho názoru, že návrh predsedu komisie nemožno považovať za riadne odôvodnený podnet na začatie konania pre obecné zastupiteľstvo.

3.3 Navrhovateľka ďalej poukazuje na skutočnosť, že postup obecného zastupiteľstva možno označiť za šikanózne a sledujúci osobnú pomstu voči jej osobe ako bývalej starostke, t. č. poslankyne obecného zastupiteľstva a politickej oponentke. Obecné zastupiteľstvo jej v rozpore s čl. 9 ods. 4 ústavného zákona neumožnilo, aby sa k návrhu kvalifikovane vyjadrila, konanie uskutočnilo v priebehu niekoľkých minút, nevyužívajúc 60-dňovú zákonnú lehotu na doplnenie dokazovania a rozhodnutie vo veci.

3.4 V závere navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že napriek tomu, že jej vôbec nevznikla povinnosť podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona, z opatrnosti doručila obci 16. decembra 2015 „*Oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov*“, ktoré následne niekoľko dní pred samotným rozhodnutím obecného zastupiteľstva doplnila o „*Ročné zúčtovanie preddavkov na daň z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti za rok 2015*“, ktoré bolo „*vystavené jej zamestnávateľom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny ÚPSVR Levice,...*“

4. S poukazom na uvedenú argumentáciu navrhovateľka ústavnému súdu navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a priznať jej náhradu trov konania.

II.

5. Ústavný súd zaslal obecnému zastupiteľstvu a obci návrh navrhovateľky z 26. apríla 2016, ako aj druhý kvalifikovaný návrh z 19. mája 2016 s výzvou, aby sa k nim vyjadrili s osobitným dôrazom na jeho časť, v ktorej sú uvedené dôvody na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Na výzvy ústavného súdu z 10. mája 2016 a 20. mája 2016 k podanému návrhu navrhovateľky zaslal vyjadrenie starosta obce Veľké Kozmálovce listom doručeným ústavnému súdu 31. mája 2016. Ústavný súd uvádza, že zásielku z 10. mája 2016 obec neprevzala z dôvodu, že bola adresovaná obecnému zastupiteľstvu a následne bola ústavnému súdu vrátená.

5.1 Vo vyjadrení zaujíma starosta obce stanovisko k návrhu z 26. apríla 2016 a žiadnym spôsobom sa nevyjadril k návrhu navrhovateľky z 19. mája 2016.

5.2 Starosta obce vo svojom vyjadrení opísal skutkový stav a okolnosti, za ktorých došlo k uloženiu pokuty navrhovateľke – bývalej starostke. Vo vyjadrení uviedol, že navrhovateľka sa k odporúčaniu komisie vyjadrila v tom zmysle, že podanie uskutočnila, ústavný zákon neporušila a nedošlo k jej obohateniu alebo ujme pre obec. Poukázal na skutočnosť, že obecné zastupiteľstvo vo veci uloženia pokuty navrhovateľke konalo na základe iniciatívy komisie a o pokute podľa čl. 9 ústavného zákona rozhodlo na svojom 15. zasadnutí konanom 6. apríla 2016 uznesením č. 10 prijatým nadpolovičnou väčšinou všetkých poslancov obecného zastupiteľstva.

5.3 V ďalšej časti vyjadrenia k právnemu stavu sú odcitované na vec sa vzťahujúce znenia článkov ústavného zákona. Podľa vyjadrenia odporcu nebol návrh navrhovateľky podaný v zákonnej lehote, keďže ho podala 22. apríla 2016 (ústavnému súdu bol doručený 26. apríla 2016) a napadnuté rozhodnutie jej bolo doručené 2. mája 2016. Ústavný súd

poznávaná, že ku kvalifikovanému návrhu navrhovateľky z 19. mája 2016 podanému v zákonnej lehote, ktoré bolo odporcovi zaslané, tento nezaujal žiadne stanovisko. K vyjadreniu odporcu boli pripojené viaceré listiny, a to podací lístok a doručka o doručení rozhodnutia navrhovateľke doporučené a do vlastných rúk, dohody o pracovnej činnosti s dodatkami uzavreté obcou so [REDAKOVANÉ] z 24. júna 2013, 25. júla 2013, 30. septembra 2013 a z 11. apríla 2014 spolu s výplatnými listinami o vyplatených odmenách za vykonanú prácu zamestnancom Obecného úradu Veľké Kozmálovce.

III.

6. Podľa čl. 10 ods. 3 ústavného zákona proti rozhodnutiu orgánu podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) až d) môže dotknutý verejný funkcionár do 15 dní od doručenia rozhodnutia, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie alebo ktorým bola uložená pokuta, podať návrh na preskúmanie rozhodnutia na ústavný súd. Podanie návrhu má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takého rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

Podľa § 73b ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov alebo s osobitným predpisom, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

IV.

7. Predmetom konania pred ústavným súdom je posúdenie námietok navrhovateľky vznesených proti napadnutému rozhodnutiu obecného zastupiteľstva. Navrhovateľka voči rozhodnutiu uplatnila predovšetkým tieto výhrady: a) tvrdí, že nie je verejným

funkcionárom podľa čl. 8 ods. 1 ústavného zákona, a preto nemá ani povinnosť ustanovenú ods. 5 uvedeného článku, b) obecné zastupiteľstvo túto skutočnosť neskúmalo a považovalo ju za nepochybnú, c) napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, nie je dostatočne odôvodnené a ako také je arbitrárne a nepreskúmateľné, d) vydaniu napadnutého rozhodnutia predchádzalo porušenie ustanovení ústavného zákona v konaní o uložení pokuty, keďže na zasadnutiach komisie neboli prijaté závery o porušení ústavného zákona navrhovateľkou, v dôsledku čoho spochybňuje legitimitu návrhu predsedu komisie podaného obecnému zastupiteľstvu a e) namieta, že nemala možnosť sa k podnetu komisie kvalifikovane vyjadriť.

8. Zmyslom a účelom ústavného zákona je zabezpečiť právny mechanizmus ochrany verejného záujmu pri výkone verejných funkcií spočívajúci v zamedzení vzniku rozporu osobných záujmov verejných funkcionárov s uvedeným verejným záujmom v súvislosti s výkonom svojej funkcie a predchádzať zneužívaniu verejnej funkcie, prípadne zneužívaniu postavenia s ňou spojeného na osobný prospech. Zmyslom konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je preveriť plnenie ústavného zákona.

9. Konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je konaním sui generis upraveným ústavným zákonom (konkrétne čl. 9 a nasl. ústavného zákona), v rámci ktorého príslušný orgán verejnej moci (čl. 9 ods. 1 ústavného zákona) v konečnom dôsledku rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach verejných funkcionárov vyplývajúcich im predovšetkým z čl. 4 až čl. 8 ústavného zákona.

9.1 V tomto prípade je základnou otázkou, aké princípy ovládajú a vzťahujú sa na konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov vedené príslušným orgánom verejnej moci v zmysle ústavného zákona.

9.2 Primárnym (avšak nie výlučným) musí byť zohľadnenie tých ustanovení ústavného zákona, ktoré upravujú samotné konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, a to s cieľom abstrahovať z takto vymedzeného

normatívneho textu ústavného zákona spoločný princíp ovládajúci konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, s ohľadom na gramatický a teleologický prístup k interpretácii normatívneho textu.

9.3 Podľa čl. 9 ods. 2 písm. b) ústavného zákona orgán, ktorý uskutočňuje konanie podľa odseku 1 (t. j. aj obecné zastupiteľstvo), začne konanie na základe riadne odôvodneného podnetu... Podľa čl. 9 ods. 4 ústavného zákona orgán podľa odseku 1 umožní verejnému funkcionárovi, proti ktorému sa vedie konanie, aby sa vyjadril k podnetu; ak je to potrebné vykoná ďalšie dokazovanie. Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie... Podľa čl. 9 ods. 12 ústavného zákona ak sa v konaní nepreukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť...

9.4 Z citovaných ustanovení ústavného zákona možno spoľahlivo vyvodiť, že ústavodarca upravením a zdôraznením (v rámci konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov) právnych inštitútov (najmä procesnoprávných), napr. dokazovanie („ak je to potrebné vykoná ďalšie dokazovanie“), riadne zisťovanie stavu veci („ak sa v konaní preukázalo“, resp. „ak sa v konaní nepreukázalo“), povinnosť podnecovateľa riadne odôvodniť podnet („na základe riadne odôvodneného podnetu“), zároveň reflektoval princíp uplatňovaný v „štandardných“ procesoch [porov. napr. § 46 a § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov; § 153 ods. 1 a § 157 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov; § 119 ods. 1, § 168 ods. 1 a § 176 ods. 2 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov], aby rozhodnutia orgánov verejnej moci (v tomto prípade obecné zastupiteľstvo) majúcich právomoc rozhodovať v konaní (reglementovaným právom) o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb (v tomto prípade verejných funkcionárov) a právnických osôb boli založené na správnom a v dostatočnom rozsahu zistenom skutkovom stave veci.

9.5 Sekundárne (avšak nie konečne) je potrebné akcentovať aj ďalšie princípy demokratického právneho štátu formujúce každé konanie, v rámci ktorého orgán verejnej

moci rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb. Tieto sú uvedené v Ústave Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v čl. 46 a nasl. (právo na súdnu a inú právnu ochranu), v prerokovávanom prípade konkrétne čl. 46 ods. 1 ústavy. V prípade konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov v zmysle ústavného zákona pôjde o princípy spojené s právom na inú právnu ochranu.

9.6 Povinnosťou orgánov verejnej moci majúcich právomoc rozhodovať v konaní upravenom všeobecne záväznými právnymi predpismi o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb je zistiť správne a v dostatočnom rozsahu skutkový stav v nimi rozhodovanej veci (bez ohľadu na jej prípadnú náročnosť) a s tým spojená povinnosť riadne odôvodniť svoje rozhodnutie (a teda zároveň konkretizovať v odôvodnení rozhodnutia dôkazy, ktoré vykonal, zdroj toho-ktorého dôkazu, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako sa vyrovnal s ťažiskovými návrhmi a námietkami účastníkov).

10. Aplikujúc už uvedené závery na konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov pred obecným zastupiteľstvom v navrhovateľkinej veci ústavný súd konštatuje, že v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov musí byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené ústavným zákonom alebo zákonom (čl. 9 ods. 6 ústavného zákona).

10.1 Obecné zastupiteľstvo musí preto v takomto konaní vykonať dokazovanie z úradnej povinnosti a na základe vykonaného dokazovania v potrebnom rozsahu konkretizovať, akú povinnosť alebo obmedzenie ustanovenú ústavným zákonom alebo zákonom verejný funkcionár nesplnil alebo porušil. Dôsledkom toho potom je, že verejný funkcionár nie je povinný preukazovať, že splnil alebo neporušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené ústavným zákonom alebo zákonom, ale naopak, skutočnosť, že ostal po začatí konania prípadne nečinný alebo nebol v konaní dostatočne aktívny, nemôže ísť na jeho ťarchu. Z uvedeného okrem iného vyplýva, že v konaní vo veci ochrany

verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov verejného funkcionára nezaťažuje tzv. dôkazné bremeno, na základe ktorého by bol povinný preukazovať alebo vyvracať určité skutočnosti, ktoré majú vplyv na rozhodnutie výboru (porov. I. ÚS 45/2011, IV. ÚS 182/07).

10.2 V odôvodnení rozhodnutia musí obecné zastupiteľstvo uviesť relevantné a dostatočné dôvody, na základe ktorých bolo vydané, a odôvodnenie musí spĺňať požiadavky kladené na kvalitu odôvodnenia rozhodnutia orgánu verejnej moci podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Rozsah tejto povinnosti sa však musí posúdiť vo svetle okolností každej veci vrátane námietok uvádzaných dotknutým subjektom (porov. I. ÚS 56/01, I. ÚS 165/02, II. ÚS 410/06, III. ÚS 53/06, IV. ÚS 24/07, IV. ÚS 85/2010).

10.3 Ako už ústavný súd uviedol, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva obsahuje okrem citácie čl. 8 ods. 5 a čl. 9 ods. 4, 6, 9 a 10 písm. c) ústavného zákona tieto dôvody a argumenty na uloženie pokuty:

„... na základe Správy komisie pre ochranu verejného záujmu zo dňa 05. 04. 2016, z ktorej vyplynulo, že Navrhovateľka (bývalá starostka obce [REDAKOVANÉ], pozn.), v postavení verejného funkcionára síce odovzdala v súlade s čl. 8 ods. 5 Zákona o ochrane verejného záujmu dňa 16. 12. 2015 písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, t. j. v zákonom stanovenej lehote, no vzhľadom na nesprávne zvolené tlačivo toto neobsahuje informáciu vyžadovanú čl. 8 ods. 5 písm. a) Zákona o ochrane verejného záujmu, a to informáciu, u ktorých osôb bola Navrhovateľka ([REDAKOVANÉ], pozn.) zamestnaná v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu v rozhodnom období. Oznámenie zo dňa 16. 12. 2015 Navrhovateľka ([REDAKOVANÉ], pozn.) doplnila tlačivom ročného zúčtovania preddavkov na daň za zdaňovacie obdobie 2015, v ktorom bola opomenutá informácia uvedená, avšak predmetné tlačivo ročného zúčtovania preddavkov na daň za zdaňovacie obdobie 2015 bolo doručené obci Veľké Kozmálovce až dňa 30. 03. 2016, teda po zákonom stanovenej lehote. Vyššie uvedeným konaním si Navrhovateľka ([REDAKOVANÉ], pozn.) nesplnila svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu jej z čl. 8 ods. 5 písm. a) Zákona o ochrane verejného záujmu. Komisia pre ochranu verejného záujmu Obecnému zastupiteľstvu Obce Veľké Kozmálovce navrhla,

aby obecné zastupiteľstvo udelilo pokutu Navrhovateľke (t. j. bývalej starostke obce, pani [REDAKOVANÉ], pozn.), v zmysle čl. 9 ods. 10 písm. c) Zákona o ochrane verejného záujmu.“

10.4 Vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva dospel ústavný súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa atribúty riadneho odôvodnenia rozhodnutia orgánu verejnej moci a z pohľadu záverov v ňom uvedených je prejavom arbitrárneho prístupu obecného zastupiteľstva k rozhodovaniu navrhovateľkinej veci. Obecné zastupiteľstvo sa nezaoberalo a nijakým spôsobom ani nešpecifikovalo, z akých dôvodov považuje navrhovateľku za osobu s obmedzeniami po skončení výkonu verejnej funkcie, na základe ktorých ako verejný funkcionár spĺňa podmienky uvedené v čl. 8 ods. 1, z čoho jej vyplýva povinnosť podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona.

10.5 Navrhovateľka podľa tvrdení odporcu mala možnosť sa ústne k začatiu konania proti jej osobe vyjadriť na zasadnutí obecného zastupiteľstva 6. apríla 2016. Tieto tvrdenia navrhovateľka vo svojom návrhu zásadne popiera a uvádza, že už samotný podnet podaný komisiou 5. apríla 2016 na uloženie pokuty nebol náležite odôvodnený, napriek tomu bol obecným zastupiteľstvom (ktorého sa zúčastnila ako jeho poslankyňa) prerokovaný v priebehu niekoľkých minút 6. apríla 2016 a nebolo jej umožnené, aby sa k nemu kvalifikovane vyjadrila.

10.6 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, aké iné dôkazy obecné zastupiteľstvo priamo v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov vykonalo a z ktorých vychádzalo pri konštatácii nesplnenia povinnosti navrhovateľky v zmysle čl. 8 ods. 1 a 5 ústavného zákona. Inak povedané, nie je zrejmé, či obecné zastupiteľstvo v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov zisťovalo (akokoľvek) stav veci a či vykonalo v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov v navrhovateľkinej veci dokazovanie.

10.7 Pokiaľ sa obec vo svojom vyjadrení k návrhu doručenému ústavnému súdu 31. mája 2016 (s nerelevantnými prílohami) odvoláva výlučne na správu komisie

pre ochranu verejného poriadku (opodstatnenosť ktorej navrhovateľka namieta) a jej závery bez vykonania vlastného dokazovania na samotnom zasadnutí obecného zastupiteľstva, je potrebné konštatovať, že konanie ako také je nepreskúmateľné a prijaté rozhodnutie arbitrárne.

10.8 Ústavný súd zároveň vyjadruje znepokojenie aj zo skutočnosti, že konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov proti navrhovateľke bolo iniciované komisiou 5. apríla 2016 a následne prebehlo v jeden deň nasledujúci po podaní podnetu 6. apríla 2016 v rámci zasadnutia obecného zastupiteľstva. V jeden deň sa tak konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov začalo, v ten istý deň prebehlo dokazovanie, vyjadrenie navrhovateľky na zasadnutí obecného zastupiteľstva a v ten istý deň bolo obecným zastupiteľstvom prijaté uznesenie č. 10 o uložení pokuty a následne bolo napadnuté rozhodnutie písomne vyhotovené a expedované 12. apríla 2016. Možno teda hovoriť o podstatnom oklieštení ústavného práva navrhovateľky na obhajobu, resp. materiálne popretie tohto práva.

10.9 Ústavný súd neuzatvára, či v danom prípade tvrdenia navrhovateľky o neporušení povinností uložených jej čl. 8 ods. 1 a 5 ústavného zákona boli alebo neboli založené na pravdivom skutkovom základe. Primárnou úlohou obecného zastupiteľstva bolo predovšetkým vysporiadať sa s tvrdením navrhovateľky, či jej vôbec vznikla povinnosť podľa čl. 8 ods. 1 a 5 zákona s tým, že bolo povinnosťou obecného zastupiteľstva správne a v dostatočnom rozsahu zistiť skutkový stav veci, riadne sa zaoberať námietkami navrhovateľky a odôvodniť, na základe čoho dospelo k záveru o porušení čl. 8 ods. 5 ústavného zákona.

10.10 Tým, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva nespĺňa z dôvodov už uvedených atribúty riadneho odôvodnenia, ústavný súd ako orgán verejnej moci povelaný až sekundárne zisťovať, či konanie verejného funkcionára bolo/nebolo v rozpore s ústavným zákonom (§ 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde), nemohol suplovať ústavným zákonom uloženú povinnosť obecného zastupiteľstva zisťovať

a preukázať, že navrhovateľka nespĺnila alebo porušila povinnosť alebo obmedzenie ustanovené ústavným zákonom alebo iným zákonom (čl. 9 ods. 6 ústavného zákona).

11. Na základe dôvodov uvedených v bodoch 10 až 10.10 a princípov prezentovaných v bodoch 9 až 9.6 tohto nálezu ústavný súd uzatvára, že napadnuté rozhodnutie obecného zastupiteľstva nespĺňa atribúty kladené na kvalitu rozhodnutia orgánu verejnej moci podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Ústavný súd preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

11.1 Ústavný súd nepovažoval vzhľadom na uvedený bod 1 výroku tohto nálezu a jeho odôvodnenie za potrebné vyjadrovať sa k ďalším námietkam navrhovateľky.

V.

12. Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania navrhovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním advokátom JUDr. Dominikom Burdom (ďalej len „advokát“) v konaní pred ústavným súdom (bod 2 výroku).

12.1 Ústavný súd pri priznaní úhrady trov právneho zastúpenia vychádzal z § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

12.2 Ústavný súd priznal navrhovateľke úhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby v roku 2016 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie návrhu).

12.3 Podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky bola v 1. polroku roka 2015 (§ 1 ods. 3 vyhlášky) priemerná mesačná mzda v hospodárstve Slovenskej republiky 858 € (z toho jedna šestina v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky sa rovná sume 143 € a jedna stotina v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky sa rovná sume 8,58 €).

12.4 Ústavný súd priznal úhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby v roku 2016 v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky v sume 286 € (2 x 143 €) a 2 x režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky, spolu v sume 17,16 € (2 x 8,58 €). Ústavný súd priznal navrhovateľke úhradu trov právneho zastúpenia spolu v sume 303,16 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júna 2016